

Miksi kristityillä on erityisen vaikeaa juuri muslimimaissa?

Vihamielisiä asenteita on haluttu viime aikoina purkaa sanomalla, että oikea islam on suvaitsevainen ja rauhanomainen uskonto. Todellisuus puhuu kuitenkin toisenlaista kieltä.

Saksassa naapuriseurakuntamme Ladenburg järjesti taannoin islam-illan, jossa aina Hampurista saakka tullut muslimiyhteisön edustaja esitti täydelle salille islamin hyveellisyyttä ja suvaitsevaisuutta. Joku yleisöstä kysyi, miksi sitten kristityillä on niin hankalaa muslimimaissa. Ihmeekseni tämä vanhemman puoleinen, arvokas herrasmies vastasi: ”Menkääpä itse Baijeriin, johonkin synkkään katoliseen kylään. Kyllä joudutte sielläkin hankaluuksiin.” Yleisö naurahti hyväksyvästi, ja kysymys oli sillä hoidettu. Tahdottiin kuulla juuri tätä sanomaa: Kaikki ovat periaatteissa kilttejä, paitsi jotkut meikäläiset.

Bonniin valmistui 1998 Saudi-Arabian kustannuksella muslimikeskus, jonka nimeksi pantiin ”Das Haus der Toleranz”, suvaitsevaisuuden talo. Siellä kristityt lapset saavat osallistua muslimilasten kanssa normaalien koulutuntien lisäksi islamilaiseen uskonnon ja kulttuurin opetukseen.

Kuvitellaanpa maailmaa hetkisen seuraavalla tavalla. Muslimiliikemies tulee Frankfurtiin ja hänet pysäytetään tullissa. Häneltä löytyy Koraani, joka heti otetaan häneltä pois. Sitten hän joutuu allekirjoittamaan kaavakkeen, jossa hän vakuuttaa allekirjoituksellaan tietävänsä, että Koraanin tuominen Saksaan on rikos. Sitten hän kuulee, että julkisten islamilaisten jumalanpalvelusten järjestäminen koko maassa on kiellettyä. Hän kävisi mielellään tutustumassa Saksan tärkeimpään katoliseen kirkkoon, Kölnin tuomiokirkkoon ja sen jälkeen luterilaisuuden alkulähteisiin Wittenbergissä. Kumpikaan käynti ei onnistu. Kölniin pääsevät vain

katoliset kristityt ja Wittenbergin kaupungin rajalla on todistettava olevansa luterilainen. Sitten hän ystäväystyy saksalaisen liiketuttavansa kanssa ja johdattaa hänet islamin oppeihin: saksalainen kääntyy muslimiksi. Asia tulee viranomaisten korviin. Saksalainen telotetaan pitkähkön vankilajakson jälkeen, jonka aikana luterilainen pappi käy painostamassa luopiota palaamaan luterilaisuuteen. Muslimimme otetaan kiinni siitä, että hän on pilkannut kristinuskoa väittämällä, että islam on totuus. Mahdotontako? Juuri tällainen on maailmamme, jos muslimin sijaan kirjoitamme kristitty, Koraanin sijaan Raamattu ja Saksan sijaan Saudi-Arabia. Suurkaupungit Mekka ja Medina ovat kiellettyjä ei-muslimille. Kristitty ei voi olla Saudi-Arabian kansalainen, eikä kukaan saa kääntyä pois islamista. Muita uskontoja ei saa julistaa edes yksityisesti. Islamista luopuneet teloitetaan.

Kaikki islamilaiset maat eivät ole yhtä ankaria kuin Saudi-Arabia, mutta yhdessäkään islamilaisessa maassa kristityillä ei ole helpoa. Niinkin demokraattinen ja avoin maa kuin Turkki kohtelee kristittyjä, omia kansalaisiaan, huonosti. Heillä on Turkissa kyllä teoriassa samat oikeudet kuin muslimeilla, mutta he joutuvat jatkuvasti tuntemaan olevansa epätoivottuja sekä virallisissa että yksityisissä piireissä. Kristitty ei voi kohota korkeaan valtion virkaan. Asevelvollinen kristitty joutuu aina huonon kohtelun alaiseksi eikä hänellä ole minkäänlaista toivoa päästä esimerkiksi reservinupseeriksi, saati sitten upseerin uralle. Hänen seurakuntansa ei saa korjata kirkkoa muuten kuin kaupungin luvalla. Sitä ei yleensä anneta, uusien kirkkojen rakennusluvista puhumattakaan. Seurakuntien johtoelimissä on aina jäsenenä myös muslimi. Tätä perustellaan sillä, että kristittyjen vallankaappaus halutaan estää (alle tuhannesosa, nimittäin noin 0,7 promillea, turkkilaisista on kristittyjä). Poliisi tekee silloin tällöin ratsioita kristittyjen jumalanpalveluksiin. Kristityistä tehdään häväistysohjelmia televisiossa, aikakauslehdet tekevät heistä ”paljastuksia” jne. Joulun tienoilla Istanbulin kaduille ja seinille ilmestyy suuria julisteita ja banderolleja, jotka häpäisevät kristittyjen joulujuhlaa. Jouluna 1993 tuhannet muslimit matkustivat Istanbulin laidoilla olevaan historialliseen puolalaiskylään estämään siellä asuvien muutamien kristittyjen joulujuhlaa. Poliisi ei estänyt häiritsijöitä. Tätä luetteloa voisi jatkaa loputtomiin.

Mitä tästä on sanottava? Muslimivalta ei ole kristityille vain uhkakuva, vaan uhka. Objektiivisesti on totta, että siellä missä islam hallitsee yhteiskuntaa, poliittisesti tai vain enemmistön painollaan, kristittyjen on vaikea elää. Eri muslimimaitten välillä on suuria eroja. Esimerkiksi Turkissa tuomarit kyllä pitävät kiinni uskonnon vapaudesta. Kristityn on kuitenkin hyvin uskaliaasta viedä asioitaan oikeuteen. Turkki sallii myös kristillisen kirjallisuuden tuottamisen ja myynnin maassaan. Tosin tässäkin suhteessa kristityt ovat joutuneet huomaamaan, että tämä vapaus on joskus paikallisten viranomaisten mielivallasta riippuva. Kaiken lisäksi on muistettava, että Turkki on ainoa demokraattinen maa islamilaisessa maailmassa. Voi vain arvailla, miten muissa maissa asioita hoidetaan. Niissä maissa, joissa on suurehko perinteellinen kristitty vähemmistö, saattaa elämä hyvänä aikana sujua melko mutkattomasti. Kriisiaikoina, oikeuden edessä ja viranomaisten valtapiirissä kuitenkin kristitty joutuu niissäkin tuntemaan itsensä turvattomaksi. Sitä paitsi uskonnonvapaus on hyvin rajoitettu: lähetystyötä, evankeliointia muslimien parissa ei sallita. Muslimit saavat kyllä käännyttää kristittyjä.

Lännen kirkkojen on puhuttava vainottujen tai ahdistettujen kristittyjen puolesta. Meillä on vastuu kristiveljistämme ja -sisaritamme islamin maissa. Meidänkin kirkkomme on syyllinen, jos se vaikenee siellä, missä pitäisi puhua. Kuten taannoin itäblokin suhteen, tuntuvat kirkkomme uskovan mieluummin virallista propagandaa kuin elävien ihmisten eläviä kokemuksia. Kirkkojen lähettämien delegaatioiden matkoista korkealla tasolla on varmasti jotakin hyötyä, mutta jos luullaan niillä päästävän tutustumaan todellisiin ongelmiin, erehdytään tietenkin raskaasti.

Muslimimaitten kristityt eivät pääse maissaan viranomaisten suojaan. Yllä mainittu viittaus katoliseen baijerilaiskylään on usein käytetty tapa kiertää ongelmaa. Sanotaan: ”Onhan meilläkin niitä, jotka ahdistelevat muslimeja.” Tämä kuulostaa sivistyneen itse-kriittiseltä, mutta se merkitsee niiden ihmisten halveksimista, jotka ovat todella ahtaalla. Samalla tullaan myös antaneeksi katolisista kristityistä valheellinen kuva. Ei ensinnäkään ole totta, että meillä ”Baijerin katolisuuden keskellä” tai yleensä länsieurooppalaisten kirkkojen vaikutusalueella muslimeille ei anneta oikeuksia. Toiseksi muslimi voi mennä viranomaisten luo

hakemaan suojaa ja varmistamaan oikeutensa. Jos paikallinen viranomainen ei ajaisikaan asiaansa, voi mennä piirikunnan ja osavaltion, lopulta liittovaltion ja EU:n suojiin. Jollei sekään auttaisi, voisi soittaa vaikka Bild-lehdelle [Saksan suurin iltapäivälehti], joka mielellään tekisi asiasta etusivunjutun viranomaisia vastaan. Länsimaisten poliitikkojen on puhuttava muslimimaitten kristittyjen puolesta. Tätä tapahtuukin jonkin verran, ja sillä on vaikutusta.

Kirkkojen, poliitikkojen, median ja asiantuntijoiden on myönnettävä, että islam aiheuttaa ongelmia. Puhun reaalisesti olemassa olevasta islamista. Tämä ei tarkoita, että muslimit henkilöinä olisivat jotenkin pahoja, mutta islam on systeeminä, sellaisena kuin se nyt esiintyy, selvästikin kristityille ja muillekin vähemmistöille vakava ongelma. Aina voi löytää jonkun islamin suunnan, joka väittää edustavansa vapautta ja suvaitsevaisuutta. Nämä suunnat vain eivät ole vallassa missään.

Ne muslimit, jotka asuvat keskuudessamme, ovat ihmisiä, joita on kohdeltava kuten muitakin maissamme asuvia. Mutta kun he saavat toimia vapaasti ja rakentaa jopa tuhansia moskeijoita Saksaan, ei ole väärin vaatia muslimimaiden antavan lupia ja vapauksia niissä asuville kristityille. Entäpä, jos jonakin päivänä kristityt rakentaisivatkin koulun Riyadiin, Saudi-Arabiaan ja kutsuisivat saudilapsia kristityille uskontotunneille! Eikö tämä ajatus jo osoita, kuinka täysin eri tilanteessa meidän uskonveljemme ovat muslimimaissa, kuin muslimit ”kristillisessä” lännessä!

Jälkikirjoitus

Tämä kirjoitus ilmestyi kotiseurakuntamme lehdessä Saksassa pari vuotta sitten. Tämän jälkeen olemme kuulleet ja lukeneet paljon kristittyihin kohdistuneista painostuksesta, häpäisystä ja vainoista muslimimaissa. Syksyllä 2001 mm. Pakistanissa tapettiin kristittyjä. Melko vapaassa Turkissa julkaistiin uusi Raamatun käännös, mutta samaan aikaan estetään kristittyjä kokoontumasta laillisiin tiloihinsa, heitä häväistään televisiossa, heiltä evätään lupia korjata kirkkojaan, he eivät saa kouluttaa itselleen teologeja. Valtiovalta on esittänyt, että kristitytkin teologit saisivat koulu-

tuksensa islamilaisissa tiedekunnissa. Muslimien levittämän kaunisteleavan kuvan islamin maitten uskonnon vapaudesta uskominen merkitsee hätää kärsivien kristittyjen unohtamista ja halveksimista.